

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 12.—Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Μαυρομιχάλη ἀρ. 16ά. Ἐναντι Χημείου

ΕΤΟΣ Δ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1899

ΑΡΙΘ. 18

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΑ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΟΗΜ

Πολλοὶ ὀλίγοι τῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων παρ' ἡμῖν γνωρίζουσι τί ἐστὶ θεωρία τοῦ Ohm. Χάριν δὲ αὐτῶν ἐπεξηγοῦμεν αὐτὴν μετὰ τῶν ἱστορικῶν λεπτομερειῶν τῆς.

Μέχρι τοῦ 1825 ἡ ἐξήγησις τοῦ τρόπου τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἦτο ἐντελῶς ἀόριστος καὶ ἀσαφής, πάντες δὲ οἱ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καταγινόμενοι εἰς τὰ ἠλεκτρικά, δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι νόμους σχετικούς, καθορίζοντας τὰ τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ· ἀλλ' οὔτε καὶ ἠδυνήθησαν νὰ καθυποβάλωσιν αὐτὸν εἰς οὐδεμίαν μονάδα μέτρου, ὡς μετὰ οὐδενὸς ἑτέρου σώματος ἢ δυνάμεως δυναμένου τοῦ ἠλεκτρισμοῦ νὰ συγκριθῇ. Ἐπομένως οἱ τότε ἠλεκτρολόγοι διετέλουν εἰς ἐντελῆ ἀγνοίαν τῆς δυνάμεως, ἀντιστάσεως καὶ ταχύτητος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἠθέλησαν νὰ συγκρίνωσι τὸ ἠλεκτρικὸν ρευστὸν, ὡς τότε ὠνόμαζον τὸν ἠλεκτρισμὸν, πρὸς τὸ φῶς, ἐνεκα τῆς μεγάλης ταχύτητος ἀμφοτέρων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τούτης ἐμελλον ἤδη νὰ καθορίωσιν ἐνδείξεις καὶ πορίσματα, ἤτοι ἐπὶ ἐδάφους μελέτης ἐντελῶς ἀκαταλλήλου καὶ ἀγόνου, ὅτε ἡ ἀλήθεια ἤρξατο νὰ ὑποφώσκη ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτῆς ιδιότητα ἐν περιπτώσεσιν ἐντελῶς ἀπροσδοκῆτοῖς καὶ παράδοξως ἔνεαι.

Ὁ Ohm, οὐχὶ ἠλεκτρολόγος ἢ φυσιολόγος, ἀλλὰ μαθηματικὸς γερμανός, ἀπροσδοκῆτως σκεφθεὶς, ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ δύναται νὰ προσωμοιάζη πρὸς τὴν τῆς θερμότητος, ἐφήρμωσεν εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν τὰς ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῆς θερμότητος διατυπώσεις τοῦ Fourier καὶ Poisson, κατὰ τὴν οὐσίαν οὕτω σαφέστατα καὶ ἀκριβέστατα νὰ προσδιορίσῃ τοὺς ὠραίους ὄντως νόμους περὶ τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, οὓς βραδύτερον ἢ πεῖρα ἐπέκυρσε καὶ ἀπεδέχθη ὡς νόμους τοῦ Ohm. Ἐκτοτε οἱ νόμοι αὗτοι φέρουσι τὸ ὄνομά του.

Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσῃ τις ὀλόκληρον κλίμακα ὑπαγισμῶν ἐπὶ τοιοῦτου ζητήματος, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν αἱ ἰδέαι τῶν φυσικῶν ἦσαν ἐστραμμέναι εἰς ὅλως ἀντίθετον διεύθυνσιν, ἔδει νὰ ἦναι μᾶλλον φιλόσοφος ἢ φυσιολόγος καὶ ἀκριβῶς διότι ὁ Ohm ἦτον ἰδίως μαθηματικὸς, ἠδυνήθη νὰ ἐγκαταστήσῃ, ἀνευ προκαταλήψεως καὶ ἀπαιτήσεων, τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ θεωρίαν. Ἐν τούτοις, παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ δὲν ἔτυχον τῆς προσδοκωμένης ἀμέσῃ ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀποδοχῆς, τούναντίον δὲ ἀπερρίφθησαν καὶ ἐγένοντο ἀφορμὴ προσωπικῆς καταδιώξεως καὶ μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς θέσεώς του ὡς καθηγητοῦ. Μόλις δὲ, μετὰ δεκαετίαν ἰδίως ὀπίταν

ὁ Pouillet καθώριζε τοὺς αὐτοὺς νόμους πειραματικῶς, ἐπανελάβον τὴν κατὰ τοῦ Ohm ἀναθεώρησιν τῆς ἐκοτρατίας τῶν καὶ ἐξετίμησαν τὴν ἀξίαν τῆς ἀνακαλύψεώς του. Καὶ μόλα ταῦτα ἀποδεχόμενοι τὰς διατυπώσεις τοῦ διασῆμου τούτου μαθηματικοῦ οἱ φυσιολόγοι, μέχρι τοῦ ἔτους 1860 δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποδεχθῶσι τὴν παρὰ τοῦ Ohm γενομένην ἀφομοίωσιν τοῦ τρόπου τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πρὸς τὸν τῆς θερμότητος· οὕτω δὲ πράττοντες ἐξήγαγον τοσοῦτον ἀντιφατικὰ περὶ τῆς ταχύτητος τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀποτελέσματα ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ παραδεχθῶσιν, ἢ ὅτι τὰ γεγόμενα πρὸς καταμέτρησιν τῆς ταχύτητος ταύτης πειράματα κακῶς ἐγένοντο, ἢ ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι γενικῶς περὶ τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἰδέαι τῶν ἦσαν ἐσφασμένοι.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1895 ἔτους ὁ Gauguain κάλλιστος φυσιολόγος, ὅστις ἀπὸ τινος κατεγίνετο εἰς τὴν ἐξακρίδωσιν τῶν νόμων τοῦ Ohm, ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ μέσου τῶν κακῶν ἀγωγῶν, ἀνεζήτησε τὰ αἷτια τῆς διαφωνίας ταύτης καὶ εὗρεν ἀμέσως τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, βεβαιωθεὶς ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς, ἀντὶ νὰ διαδίδεται ὡς κύμα, δίκην ἡχοῦ ἢ φωτός, διαδίδεται, τούναντίον, ὡς ὁ Ohm ἐφθέγγετο ὡσπερ ἡ θερμότης ἐν μεταλλικῇ ράβδῳ θερμαινομένη ἀπὸ τῆς μίας αὐτῆς ἄκρας καὶ ψυχραίνουμένη ἀπὸ τῆς ἑτέρας, Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἢ τε θερμότης καὶ ἡ ψυξίς συγκοινωνοῦσι βαθμηδὸν ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς ράβδου πρὸς τὰ ἑσῶ βαίνουσαι καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διπλῆ αὐτῆ θερμαντοψυχικὴ κίνησις πρὸς τὸ μέσον τῆς ράβδου ταύτης ἐπεκτείνεται, τὰ ἀρχικῶς θερμανθέντα καὶ ψυχρανθέντα μέρη ἀποκτῶσι καὶ ἀπόλλουσι ποσότητα θερμότητος ἐπὶ μᾶλλον μεγαλειτέραν, μέχρις ὅτου, συναντωμένων τῶν δύο θερμαντικῶν κινήσεων, τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ράβδου ταύτης ἀπόλλουσι, ἀφ' ἑνὸς τοσαύτην θερμότητα, ὅσην ἀποκτῶσιν ἀφ' ἑτέρου. Τότε δὲ μόνον ἡ θερμαντικὴ ἰσορροπία ἀποκαθίσταται, ἢ δὲ διανομὴ τῆς θερμότητος ἐφ' ὅλων τῶν μερῶν τῆς ράβδου διαμένει πάντοτε ἡ αὐτή. Τούντεῦθεν οἱ φυσιολόγοι ἐκάλεσαν αὐτὴν διαρκῆ ἢ θερμαντικὴν κατὰστασιν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ μεταλλικῆς τῆς ράβδου φθάσῃ εἰς τοιαύτην κατὰστασιν, απαιτεῖται διάρκειά χρόνου πλέον ἢ ἤττον μακρά, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς θερμαντικῆς αὐτῆς ἀγωγιμότητος καὶ ἡ διάρκειά αὐτή, καθ' ἣν ἕκαστον σημεῖον τοῦ θερμαινόμενου σώματος ἀλλάσσει ἀκαταπαυστῶς θερμοκρασίαν, καθίσταται περίοδος μεταβλητῆς, ἢ τις, ἐάν ἡ ὁμοιότης τῆς διαδόσεως τῆς θερμότητος μετὰ τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀληθεύει, δὲν γὰρ ὑφίσταται κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς διοχτεύσεως τοῦ ρευσματος, διότι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἠλεκτρικὸν τι ρεῦμα οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἰσορροπίας, ἢ τις τείνει ν' ἀποκαταστήθῃ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ κυκλώματος μεταξὺ δύο διαφόρων ἠλε-

κτρικών καταστάσεων, γεννηθειών εκ της ενεργείας της στήλης και παριστώσων συνεπώς τας δύο διαφόρους θερμοκρασίας της...

Αναμφιδόλως η περίοδος αυτή, η μεταβαλλομένη συνυδά τη σμικρότητι του ηλεκτρικού ρευματος είναι εις άκρον βραχεία, αλλά προκειμένου περί κυκλωμάτων μεγάλου μήκους, ως και περί διοχετεύσεως βραδείας διά μέσου κακών αγωγών, η περίοδος αυτή δύναται να υπολογισθή και ακριβώς τούτο διά του πειράματός του ο Gaugain απέδειξε...

Όπως ο Ohm, οστις δέν ήτο φυσιολόγος είχε πρώτος ανακαλύψει διά της δυναμείας της κρίσεως φαινόμενον, όπερ οι φυσιολόγοι μόλις μετά τριάκοντα τέσσαρα έτη βραδύτερον έμελλον ν' ανακαλύψωσι.

Η

Ο ΥΠΝΟΣ

Εκτός του πηρέ της φύσεως έπερχόμενου ύπνου, δύναται ούτος να προκληθῆ τέχνη διά της χρήσεως υλών τινών και διά ζωικού μαγνητισμού.

Αι πρός ύπνον ύλαι αύται καλούνται ύπνωτικά. Εισάγονται εις τόν διαφανισμόν του σώματος διά του στόματος, δια κλύματός, δι' επαλοιφής επί του δέρματος και δι' ύποδοριων ενέσεων. Ης ο ταύτοτος ύπνος γίνεται είναι μυστηριώδες οι φυσιολόγοι αποδίδουσιν τόν ύπνον ως αποτέλεσμα συσσωρευμένης αίματος εις τόν εγκέφαλον, αλλά και τούτο δέν αιτιολογεί άρκούντως διότι τινές ύλαι φέρουσιν...

ον άνευ συσσωρευσεως αίματος, ποικίλαι εισιν τὸ βρωμοϋχον ποτάσιον (bromuretum potassii) υπό όσον κόκκων πρώι και έσπασας λαμβανόμενον.

Οι πανάρχαιοι εγνώριζον, ότι ο ύπνος προκαλείται διά της μήκους (παπαρούνας και άφιονίστρας), διά τούτο τόν ύπνον προερίτανον φέροντα στέφανον εκ τών φυτών μήκωνος. Εγνώριζον φαίνεται και τήν ύπνωτικήν δύναμιν του ζωϊκού μαγνητισμού διότι έλεγον ότι ο Έρμης διά της εκ ράπης αυτού του ράβδου τούς μὲν κοιμωμένους εξύπνα, τούς δέ γρηγορούοντας ύπνωτε, και ότι πρᾶναι τας καταταραχμένας καρδιας, και διεγείρει τας καταβαθλημένας διαθέσεις.

Ο ύπνος προκαλείται και διά τινων άλλων τρόπων σχετικών πρός τὰ ρηθέντα. Εις τούς μὲν προκαλείται διά της αναγνώσεως, εις τούς δέ όχι. Πάντοτε έρχεται ύπνος ιδίας φύσεως, όταν τις βλέπῃ ακαταραμακτι και μετά πάθου στυλπηνήν έπιφάνειαν. Αι βραδείαι και αι έπιταταμέναί εισπνοαί έπιφέρουσιν ύπνον. Οσαύτως και ο περίπατος έπιφέρει ύπνον.

Οι Αιγύπτιοι είχαν μίγμα συνστάμενον εκ 16 ειδών υλης, τὸ όποιον εκάλουν Κίψα, τὸ όποιον καίόμενον ως θυμίαμα, έπέφερεν ύπνον ήσυχον και άτάραχον. Μακρός ύπνος αυτόματως προέρχεται ένίοτε εις τινας και ιδίως εις γυναίκας, διαρκών πολύν καιρόν. Αναφέρεται εν περιοδικαίς συγράμμασι ότι γυνή τις έκοιμήθη 219 ήμέρας, οι μὲς έμενον άνευ διεγέρσεως και κινήσεως παρά πάσας τας ιατρικάς προσπάθεις βιαίως τῆ έχύνετο εις τὸ στόμα όλίγη τροφή και κατέστη ή ύπνωττουσα λιαν ισχυρή. Άλλοι έκοιμήθησαν 50 ώρας. Ο Πλούταρχος αναφέρει ότι ο ύπνος διήρκεσεν δύο μήνας.

Εν Σαλπεντιέρη, τῷ μεγάλῳ τῶν νευροπαθῶν νοσοκομείῳ τῶν Παρισίων ύπήρχε γυνή καταλαβανόμενη υπό ύστερικῶν ύπνων, διαρκούντος επί δλοκλήρους κατά συνέχειαν μήνας. Πολύς έπίσης έγένετο λόγος περι νεανίδος αυρισκόμηνης εν τινι μικρῳ χωρίῳ του διαμερισματός της Αΐσνης, ήτις από τεσσάρων έτών άδιαλείπτως εκάθευδεν. Ο ιατρός Έγάρ Βερριλου έπιτήδης μεταβὰς εκείσε εκ Παρισίων διά παρατηρήσεις, αναφέρει ότι ήτο ήλικίας 25 έτων ισχύότητος εκτάκτου, ώχροτάτη τὸ πρόσωπον, τὰς δέ βλεφαρομεμβράνας έχουσα άχρόους διαρκῶς είχε κεκλεισμένα. Τὸ βλέφαρα ή δέ άπαθια τῶν χαρακτηριστικῶν άφῆρει από του προσώπου πάσαν έκφρασιν ζωής.

Και εν Λονδίῳ ύπήρχε άνθρωπος τις, όστις κατελήθη υπό ληθάργου, άλλ' ούτος διήτει τας διανοητικὰς του δυναμείας και ήδύνατο έρωτώμενος να γράψῃ επί χάρτου τήν...

άποκρίσιν. Εις τούτην ληθαργικήν κατάστασιν, ήτις διαρκεί επί εβδομάδας, περιέπεσε ο ρηθείς κατά διαφόρους εποχάς.

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΕΡΩΣ

Ο περίεργος πλανήτης, όστις κατά τόν προπροεληθόντα Αύγουστον ανακαλύφθη εκ του άστεροσκοπίου του Βερλιού υπό του Βιτ και όστις έχει τήσων ιδιόζουσαν τροχιάν, ώστε τὸ μέγιστον μέρος αύτης να εύρίσκηται μεταξύ της του Άρεως και της γῆνης και όστις δύναται να προσεγγίση πλείστορον παντός άλλου πλανήτου τήν γῆν μας ήλλοθε τὸ προσωρινόν του όνομα διά του όριστικού Έρωσ, λαβόν συγγρόνως και τόν αριθμόν 48. Αν και ο αριθμός αυτός τόν χαρακτηρίζει ως ένα τῶν μικρῶν πλανητῶν, ύποδεικνύει όμως τὸ επιτυχῶς εκλεχθέν όνομά του, τήν έκτακτον θέσιν, ήν πραγματικῶς καταλαμβάνει ο πλανήτης ούτος τὸ όνομα δέν είναι θηλυκόν ως τὰ τῶν πλανητοειδῶν, οὐδὲ λατινικόν ως τὰ τῶν μεγάλων πλανητῶν. Είπεν ιδίῶς όπως ο φορεὺς εν τῷ κληνητικῷ συστήματι.

Η ανατροπή, ήν έφερον ή ανακάλυψις του πλανήτου τούτου εις τας θεωρίας μας περί της μορφῆς του πλανητικού μας συστήματος, φέρει εις τὸ μέσον και τὸ ζήτημα πῶς ήτο δυνατόν ο πλανήτης ούτος, όστις θεαν είνε πλησίον της γῆς έχει τὸν μέγεθος να διαφύγῃ μέχρι τούδε τήν ανακάλυψιν. Διπλῆ απάντησις δύναται να δοθῆ εις τούτο.

1) Καθ' ον χρόνον εύρίσκαται πολύ πλησίον της γῆς, οι όροι της παρατηρήσεως του οὐ μόνον δέν είνε ευνοϊκοί, αλλά και αντίθετοι, διότι ο πλανήτης κινείται τότε βλεπόμενος από της γῆς, όχι ως όλοι οι άλλοι πλανήται κατά τήν διεύθυνσιν της έλλείψεως ή υπό μικρῶν γωνιῶν κεκλιμένως πρός αὐτήν, αλλά καθέτως πρός αὐτήν και με τούτην ταχύτητα (επειδή ακριβῶς ή κίνησις παρατηρεῖται από διαστήματος) ώστε όλησας μόνον ήμέρας μένει πλησίον της έλλείψεως, όπου συνήθως ζητούσνται φωτογραφικῶς οι μικροί πλανήται και όπου ο πλανητοειδὲς εύρίσκονται μονίμως. Και εν τούτοι προηγούμεναι φωτογραφία αύτου θα είχαν ανεκτίμητον σημασίαν διά τόν ακριβέστερον κωνοκισμόν της τροχιάς του και τόν προύπολογισμόν της έμφανιστέως του κατά τὸ 1901, οτε θα πλησιάσῃ τὸσον τήν γῆν, ώστε τῆ βοήθεια αύτου θα δυνηθῶμεν να εύρωμεν πολύ ακριβῶς τήν απόστασιν του ήλιου. Τὸν ανεζητήσαν λοιπόν οι άστρονόμοι της Βοστώνης εις παλαιὰς φωτογραφικὰς πλάκας, και κατώρθωσαν να τόν εύρωσιν εις 4 ληθείσας από 6 'Απριλίου εως 5 'Ιουνίου 1896' οσω δέ προσδιορίσῃ ο χρόνος της τροχιάς του μεθ' ίκανῆς ακριβείας εις 643 ήμέρας και 2 2/5 ώρας ήτοι 44 ήμέρας όλιγώτερον του Άρεως. Συνεπεί τούτων κατώρθωσαν να τόν εύρωσι και εις πλάκας του 1893 εως 94. Εις εποχῆν καθ' ήν είχε λάμψιν 7 εως 9 μεγέθους.

Τὰς έρευνας ταύτας εκτελοῦσιν ο καθηγῆτης Πιαερίτης και ή βοηθός αύτου κυρία Φλεμέη άστρονόμος και σύζυγος άστρονόμου. Θα προσδιορίσῃ τήν τροχιάν του περιέρχου πλανήτου διά τὸ 1900—1901 τὸσον ακριβῶς, ώστε να δυνηθῶσι τότε όλα τὰ άστεροσκοπεῖα να παρατηρήσῃσι τόν εν απόστασιν 300000 χιλιομέτρων πλησιάζοντα πλανήτην εκ διαφόρων μερῶν της γῆς και να προσδιορίσῃσι...

μετὰ μέγιστης ακριβείας τήν απόστασιν του, εἴς ης τότε κατά τὸν άπλου νόμον του Κεπλέρου θα εξαχθῆ ή απόστασις του ήλιου από της γῆς. Ο Βιτ αναφέρει περί του νέου κοσμικοῦ σώματος τὰ εἴης.

Η περί τήν γῆν τροχία του γίνεται εις 643 ήμέρας, δύναται δε να πλησιάσῃ τήν γῆν μέχρι 2 1/2 εκατ. μιλίων και να φύσῃ τήν λάμψιν άστέρως (θου) εκτὸς μεγέθους. Μετὰ τήν ανακάλυψιν του Βιτ ανήγγειλεν ο Σαρλοτ εκ Νιόσσης, ότι κατά τῆν νύκτα της 13-14 Αύγουστου φωτογραφήσας τὸ σχετικόν μέρος του ουρανοῦ εἶρε τόν πλανήτην επί της πλάκας. Η ανακάλυψις ανήκει εν τούτοις εις τόν Βιτ, όστις πρώτος ανήγγειλε ταύτην τηλεγραφικῶς εις τὸ άστροσκοπεῖον Κιέλου.

(P)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

(Συνέχεια εἰς προηγούμενον φύλλον).

Η Νικόπολις παλαιά κωμόπολις παρά τήν όχθην του Δουναβέως, εκτίσθη και αύτη ως φαίνεται και εκ της όνομασίας και εκ τῶν εύρισκομένων εκείσε άρχαίων νομισμάτων υπό τῶν Έλλήνων ύπάρχουσιν έτι παλαιά τινα ερείπια ως και ενετικά τείχη, μετ' ακροπόλεως ήτις έδέσποζε της πόλεως επί του παρακειμένου λόφου. Ένταύθα εσχατῶς έγένετο εκατέρωθεν του Δουναβέως ή συγκέντρωσις πολυαριθμῶν ρωσο-ρουμανικῶν και τουρκικῶν στρατευμάτων και ως λέγεται επί τῶν λόφου, τούτου εφ' οὐ ήδη ίδρυται ρωσοικόν μνημεῖον πρός άνάμνησιν εσθήθη μετά τήν απόβασιν του στρατοῦ ή ρωσοική σημαία.

Ένταύθα συνάντησα τόν κ. Γ. Πολίτην ιατρόν, παλαιόν φίλον εἴς Αθηνῶν, κάλλιστον επιστήμονα ύπηρετοῦντα πρός εξαετίας τήν ρωμανικήν κυβέρνησιν.

— Καί πῶς εἶδῃ; κ. Πολίτη, εἶπε ευχαριστήμενος; τὰς Αθῆνας τὰς εληνομηνησάτε τῶ έλεγον εν τῷ ζυθοπολείῳ όπου μετὰ του κ. Δημ. Μπαλή, Σαμίριου πρό καιροῦ εγκατεστημένου ενταῦθα μᾶς είχε προσκαλέσει.

— Αχ! τὰς Αθῆνας μας οὐδέποτε λησμονῶ μοι ελεγε και μολονότι μεταβαίνω κάποτε, δέν βλέπω τήν ὕψαν να φύγῃ απ' εἴδῳ και εγκατασταθῶ εκεί όριστικῶς. Τί να ζηλεύσῃ τις εἴδῳ; Εἴς ανάγκης μένόμεν επί τινα καιρόν ενταῦθα.

Ο δέ κ. Μπαλής μοι έλεγεν ότι αι έργασίαι του δέν βαινουσι πλέον καλῶς, διότι παρηλθον αι καλά περι-

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

(Συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον)

Τι δὲν ἀντικαθίσταται. — Ιπποδρομικοὶ ἵπποι ἐν Ἀγγλίᾳ. — Εἰς Γαλλίᾳ — Παράδεισος τῶν ἱππῶν.

Ἦδη δικαιουμένα νομίζομεν, να ἐκφράσωμεν κάποιον ἐνθουσιασμόν διά τήν πρόβδον του αυτοκινήτου, ἀλλὰ και να συλλογισθῶμεν μετὰ παραδόξου, ότι τάχιστα θα ἴσωμεν και τὸν τελευταῖον ἵππον, ἐγκαταλιμπάνοντα τήν ἀμαξαν και παραδιδόμενον εις τὸ σφαγεῖον δι' ἱπποφαγίαν!

Εν τούτοι, δύο ἤδη ἱππῶν φαίνεται, ότι δέν θα δυνηθῶσι ν' ἀντικαταστήσῃσιν υπό του αυτοκινήτου, ο του ἱπποδρομικοῦ και τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. Ἀμφότεροι προσελκύουσι τήν συμπάθειαν μας, και τὸ ἐνδιαφέρον διότι μᾶς ἐγγαριστοῦσι και μᾶς διασκεδάσουσι και διά της διάσκεδῆσεως ἄνθρωπος θυσιάζει τὸ πᾶν. Εἶναι φυσικὸν ἀναγκαῖον αὐτῶν. Ἐν ἑνί ἵππῳ, τὸ ἔτερον ἐλαστικόν. Οἱ ἱππικοὶ ἀγῶνες τῆσπον ἐκείνησιν εις τὰ ἄθλητάς, ὡσεὶ οὐδέτις νομοθέτης θεῶς δυνηθῆ να τούς καταργῆσῃ. Καί μολονότι ἐν Ἑβράτιον αυτοκινήτουσιν κατά τὸ διεξάσας, συνεπεί τῶν ἀπο-

χημάτων, χρηματικῶν ἀπωλειῶν και ἡττῶν, εν τούτοις ο νόμος προστατεύει παραδόξως τούς ἱππικούς ἀγῶνας, διότι ο κόσμος θέλει, ἀπαιτεῖ, ἀρέσκαται και ἐπιθυμεί να βλέπῃ τόν ἵππον τρέχοντα, σφυγῶντα και πηδῶντα τῶ προτιθέμενα αὐτῷ ἐμπόδια εις τὸ τρίξιμόν του, και εἶτα να ἱπυσημῆ αὐτόν να φωνάζῃ, ἐξάπτεται και φιλοδωρεῖ ή ὀβρίζῃ τόν νικητήν. Ἐπί του ἰδάφους τούτου ο ἵππος εἶναι ἥρωσ, ἀμετάβλητος, τολμηρός, ὠκύπους και τρομερός. Θαυμάζεται παρά πάντων και θαυμάζει εαυτόν. Ὅπότεν δὲ...

χρημάτων, χρηματικῶν ἀπωλειῶν και ἡττῶν, εν τούτοις ο νόμος προστατεύει παραδόξως τούς ἱππικούς ἀγῶνας, διότι ο κόσμος θέλει, ἀπαιτεῖ, ἀρέσκαται και ἐπιθυμεί να βλέπῃ τόν ἵππον τρέχοντα, σφυγῶντα και πηδῶντα τῶ προτιθέμενα αὐτῷ ἐμπόδια εις τὸ τρίξιμόν του, και εἶτα να ἱπυσημῆ αὐτόν να φωνάζῃ, ἐξάπτεται και φιλοδωρεῖ ή ὀβρίζῃ τόν νικητήν. Ἐπί του ἰδάφους τούτου ο ἵππος εἶναι ἥρωσ, ἀμετάβλητος, τολμηρός, ὠκύπους και τρομερός. Θαυμάζεται παρά πάντων και θαυμάζει εαυτόν. Ὅπότεν δὲ...

Ἐλαφρὸν ποδοβόλιον.

βλέπομεν αὐτόν εν τῷ μέσῳ τῆς κραινιάδας και τῶν δένδρων ν' ἀπλέτῃ ἡλίῳ και εὐθαίμακῶς να τρέχῃ ἀσθμαίνων και ἀπειρῶν πληθος να θαυμάζῃ αὐτόν και στοιχηματίζει επί της ὠκυπόδας του, τῶσε εἶναι κάτι τι ἐκτακτόν, θαυμάσιον,

ὅπερ οὐδέποτε ἴσως ἰ ἄνθρωπος θα παραδεχθῆ να καταργῆσῃ. Οἱ ἱππικοὶ ἀγῶνες εἶναι και εἰσονται, εν Γαλλίᾳ ιδίως, ἀκατάβλητοι επί πολλοῦς αἰῶνας ὡσεὶ θα εἶναι πιθανῶς ή ταυρομαχία εν Ἰσπανίᾳ.

Εἰ ἱ ποδορμῖαι τήν ἀρ. ήν αὐτῶν ἔσχον εν Ἀγγλίᾳ. Οἱ ἱπποδρομικοὶ δὲ ἀγῶνες ἐγένοντο ἀφορμή, να μεταφερθῶσιν εἴς Ἀραβίαν και πανταχόθεν οἱ περίφημοι ἐκεῖνοι ὠκύποδες ἱπποί, οἱ δοξασθέντες εις τήν ιστορίαν των.

Κατὰ τόν ΙΒ' αἰῶνα ἐμφανίζεται εις τούς πέραν της Μάγχης ἀγῶνας πρό ὀκτακοσίων ἐτῶν ή χρῆσις τοιούτων ἱππων. Αἱ οἱ πληροφορία, ας δύναται τις να λάβῃ εν Ἀγγλίᾳ, περί αὐτῶν ἀνέρχονται εις τήν βασιλείαν Ἐρρίκου του Β'.

Δοκιμαί ἱππικῶν ἀγῶνων ἐγένοντο ἐπίσης εν Smithfield, εν αὐτῷ τῷ τόπῳ της ἀγορᾶς τῶν ἱππῶν εν Λονδίῳ μεταξύ τῶν ἱππευόμενων ἱππῶν του περιπέτου και τῶν πολεμικῶν ἱππῶν.

Ἐπί βασιλείας Ἐρρίκου του 8, κατεβλήθησαν πολλὰ προσπάθειαι διά τήν βελτίωσιν τῶν ἱππικῶν φυλῶν και εν ταύτῳ ἐνεκατέστησαν ἀγῶνας εις διάφορα μέρη της Ἀγγλίας. Οἱ πρώτοι ἱππικοὶ ἀγῶνες ἐγένοντο εν Chester και Stamford; ἀλλὰ τότε δέν ὑπήρχον ἀληθῆς ἱπποδρομικοὶ ἱπποί, τὸ δὲ βραβείον συνίστατο συνήθως εις ένα κῶ δ' ο να ξύλινον ἐστῶλισμένον δι' ἀνθῶν. Πόσον μακρὰν εύρισκοντο τῶν σημερινῶν βραβείων, εις τῶν υπό του Ἀημαρχεῖου τῶν Παρισίων και τῶν Σιδηροδρομικῶν...

Ἐταιρειῶν ἤδη ὀρίζομένων κατ' ἔτος εις Longchamps εις 200,000 φράγκων!

Εἶναι περίεργος ή ἐξέλιξις της ιστορίας τῶν ἱπποδρομικῶν βραβευσίμων ἀγῶνων και δέν να παρακολουθῶμεν αὐτούς κατά τι.

Καταργηθέντος εἶτα του εκ ξυλίνου κώδωνος βραβείου τῶν νικητῶν, ἰδίδετο ἀργυρούς κωδωνίσκος, διαφιλονεικούμενος τήν Τρίτην ἡμέραν της Τεσσαρακοῦτης ἐκάστου έτους.

Ἄλλ' αἱ ἱπποδρομῖαι αὐταὶ οὐδέν εἶχον τὸ προσμοιάζον πρός τὰ σημερινὰ ἱπποδρομῖα μας. Ἦνάγκηζον τούς διαμαχόμενους να τρέχωσιν ἀνα τὰς ἰσχύας και ἐνίοτε εις ἰδάφη οὐσθατα, ἐπιτήδες ἐκλεγόμενα πρό τούτο.

Ἐπί της βασιλείας ἰδίου Ἐρρίκου του 8ου ἐγενικεύθη ο πρός τούς ἱπποδρομικοὺς ἀγῶνας ἔρωσ, ἕνεκα του πρός τήν διασκεδᾶσιν ταύτην μεγάλου ήλιου του πρίγκηπος τούτου, όστις κατέστησε τούτους ἀληκούς. Η βασιλεία του θεωρεῖται ή ἐγκαινιάσασα τήν πρώτην περίοδον τῶν ἱππικῶν ἀγῶνων εν Ἀγγλίᾳ.

Τῷ 1121 επί της βασιλείας Ἐρρίκου του 1ου, εἰσῆλθῃ εν Ἀγγλίᾳ ο πρώτος ἀραβικός ἵππος. Μετὰ δὲ τήν ἐποχῆν ταύτην δέν ἐγένετο πλέον λόγος ή επί Ἰακώβου του 1ου, όστις ἠγόρασε περίφημον ἀραβικόν ἵππον πρός δοκιμήν. Κατὰ τῶν ἀραβικῶν ἱππῶν ὑπήρχεν εἰς τότε κακή πρόληψις, μέχρις ότου ἐκατόν ἔτη μετὰ ταῦτῃ ο Darby κατὰ τας ἀρχὰς της βασιλείας της βασιλείας Ἀννης μετεκόμισεν ένα εἴς Ἀλπιῶν...

στάσεις και διότι κατατρέχονται ήδη υπό του τοπικού στοιχείου.

Όμογενείς ένταυθα εκτός των ανωτέρω υπάρχουν έτι οι κύριοι Άλέξ. Λαμπρινός, κάλλιστος φίλος και πλήρης σφρίγγος έτι νέος, πράκτωρ των ρουμανικών άτμοπλοίων, ο κύριος Κυριάκος, Πυρίδης έμπορος εκ Σμύρνης και ο κ. Παναγ. Χουρμούζης έμπορομειστής.

Απέναντι της Νικοπόλεως, εις την αντίπεραν όχθην του Δουνάβειος κείται το Τούρνο-Μαγκουρέλιον ρωμουνική πόλις, διότι ως γνωστόν ο Δούναβις χωρίζει την Βουλγαρίαν από την Ρωμανίαν μέχρι της Ουλένιτας.

Η απόστασις είναι μικρά και διά λέμβου διεπεραιώθημεν εις την απέναντι όχθην, το Τούρνο-Μαγκουρέλιον είναι αρκετά ωραία πόλις με καλὰς οικοδομὰς, δημοτικόν κήπον, μουσικήν, και ωραία κέντρα. Δητυθύνθημεν δε εις το ξενοδοχείον Ζ. Ψ. Ο. Υ. κοινώς, λεγόμενον, το καλείτερον και ευπρεπέστερον της πόλεως, διευθυνόμενον δε υπό του ευγενεστάτου και περιποιητικωτάτου κ. Β. Αθηναίου, όστις μόλις ένεκατέστημεν εκεί:

— Σας γνωρίζω, πρό πολλού, κύριε Πρίντζη, μοι λέγει δέν εκίδετε την «Φύσιν»

— Μάλιστα, και φαίνεται θα είσθε ποτέ συνδρομητής μας.

— Μάλιστα, πρό έτών τιμών και πολύ μας ήρεσε.

— Τότε να σας εγγράψωμεν πάλιν. Και τί κάμνετε εδώ; πώς πηγαίνουν αι εργασίαι;

— Πολύ κακώς εφέτος.

— Ητο η πρώτη πόλις της Ρωμανίας ην ήδη έβλεπον και αι έντυπώσεις μου περι αυτής ήρχισον κακώς.

Είτα επεσκέφθη τον κάλλιστον και παλαιόν συνδρομητήν μου κ. Τηλ. Παπάδογλου, όν εξ άλληλογραφίας έχαρακτήριζον ως ευγενεστάτον και άκέραιον άνθρωπον και δέν ήπατώμην. Είναι εξηκοντούτης ως έγγιστα την ηλικίαν, σιτέμπορος, έχκατεστημέν:ς ένταυθα πρό πολλών έτών και έχει και ωραίαν έξοχικήν οικίαν. Παρεπονείτο όμως και ούτος «διά τὰς έμπορικὰς του ζημίας, αίτινες πολύ τον έβλαψαν.

— Ηθελον πολύ κύριε Πρίντζη μοι έλεγεν είτα, να έλθω εις την Ελλάδα να μείνω πλέον διαρκώς εις την πατρίδα, αλλά αι εργασίαι ήδη μ' έστενοχώρησαν και δέν γνωρίζω ποτέ και πως να ξεκάω.

— Ένταυθα επίσης όλιγοί Έλληνες διαμένουσι, μεταξύ

των όποιων ο κάλλιστος Χαράλ. Ψαραύτης αδελφός των ένΨειραιέϊ ήμετέρων συνδρομητών Ψαραύτη εκ Σερφίου, ο γνωστότατος φιλόπονος έμπορος και όντιπρόσωπος της Ελλάδος από τινων έτών.

— Από του Τούρνο-Μαγουρέλιου δύνασθε σιδηροδρομικώς να μεταβήτε, εις οιοδήποτε μέρος της Ρωμανίας θελήσητε με όλιγα χρήματα. Ανάγκη δε ειδικού ήμερολογίου ή όδηγού δέν έχετε, διότι αύθημερόν από της μίης πόλεως εις την έτέραν δύνασθε να μεταβήτε, όλως εύκόλως και άκόπως. Ημετε μείναντες μίαν ήμέραν ένταυθα, άπήλθομεν την έπιούσαν εις το Ροσιόρη μεσόγειον πόλιν, δύο ώρας ένταυθα απέχουσα και όπου όλιγον περισοότεροι όμογενείς υπάρχουν, ους σχεδόν πάντας ένγνωρίσαμεν και προσωπικώς. Είσι δε άνεξαιρέτως φιλόμουσοι και ευγενετε παρά την μαστίζουσαν αυτούς καχεκτικήν έμπορικην κατάστασησιν. Ο κ. Π. Μεταξας προσγνεστάτος και φιλότιμος νέος εκ των καλειτέρων σιτεμπόρων της πόλεως μοι έλεγε λυπούμενος ότι εις κακήν εποχήν επεχείρησα ταξείδιον εφέτος, όπερ ήθελε μοι αποθή επιζήμιον. Οί κ. κ. Κ. Βεϊκούσης, Ν. Ίγγλέσης και Μ. Γαρμής μοι είπον τόσα δυσάρεστα περι της καταστάσεως του τόπου και της αγοράς των έν γένει, ώστε όντως, καθίσταται προβληματική ή θέσις των. Ο δε κ. Π. Κάτοαρης τούναντιόν πάντοτε ζωηρός και ευθυμώτατος μάς διεσκέδασεν επί όλλογον εκεί. Είναι νέος ζωηρότατος εξ Άνδρου και πολύ περιποιητικός και πρόθυμος εις τούς φίλους και τούς ξένους. Μετ' αυτού περιήλθομεν άποσαν την μικράν πόλιν ταυτην και δι' αυτού ένγνώρισα τούς πλείστους των όμογενών μας.

Ο κ. Κλεάνθης Γεωργιάδης πρός όν είχον και συστατικήν δυστυχώς άπουσίαν εκείθεν, ένγνωρίσαμεν όμως τον γυναικάδελφόν του κ. Δ. Τζεβάν ως και την καλλίστην σύζυγόν του, τελειώς μεμρφωμένην και εκ Ρουτουκίου καταγομένην, ήτις τό πρώτον κατελθούσα εις την Ελλάδα έμεινε καταγοητευμένη εκ των έντυπώσεών της.

— Όστε δέν έχετε και σείς την ιδέαν ότι η Ρωμανία είναι καλειτέρα της Ελλάδος, όπως άλλοι φρονοούν τη είπον.

— Τι λέγετε, κ. Πρίντζη, μοι άπήντησε μετά πεποιθήσεως. Μολονότι κατά την καθόδόν μας μάς έλειψαν έν τω αυστριακώ άτμοπλοίω τό σακκίδιόν μας με όλα τα χρή-

ματα μολονότι δε εις την επιστροφήν μας είχομεν τοιαύτην τρικυμίαν, ώστε κτυπήσασα τον πόδα μου ακόμη χυλαίνω, και παρά την ζημίαν ην ο σύζυγός μου υπέστη εις τὰς έμπορικὰς του επχειρήσεις, έν τούτοις είμεθα άμφοτεροι καταγοητευμένοι και εκ των ωραίων μερών άτινα είδομεν εις Αθήνας και εκ της φιλοξενείας των κατοίκων.

— Τι μέρη επεσκέφθητε;

— Και που δέν ήγηγομεν; όλα τα είδομεν. Τα μουσεια, την Ακρόπολιν, το Φάληρον, την Κηφισίαν, τὰς έξοχὰς, τό θέατρον, τὰ σπουδαιότερα κτήρια τό Ζάππειον κτλ.

— Τα άνάκτορα επεσκέφθητε;

— Πώς όχι; όλας τὰς αίθούσας του βασιλέως και της βασιλίσσης γροφετα των κτλ. μάλιστα εις την αίθουσαν του θρόνου επλησίασα εκεί και άήληθον και έτεινα την χείρα μου εις τον σύζυγόν μου να την άσπασθῃ.

— Και αυτό μια καλή άνάμνησις.

Την επαύριον σιδηροδρομικώς πάλιν μετέβημεν εις Αλεξάνδρειαν.

Η Ρωμανία έχει την Αλεξάνδρειάν της. Όωραία όντως πόλις με ρυθμόν καλόν, οικοδομὰς ωραίας και όδους εύθετε και καθαρωτάτας. Κηπον έχει επίσης ωραίον, αλλά σχετικώς μικρόν και τό έσπερας ιδίως έν ώρα θέρους, παιανίζουσις της μουσικής, συναθροίζεται τόσον πολύ πλήθος ώστε οι περισσώσεροι αναγκάζονται να ίστανται όρθιοι καιάλ-

λοι να κάθηνται, ενώ οι όλιγοί περιπατούν. Αλλά και τουτό έχει την χάριν του, διότι παρατηρήσαμεν ένταυθα πλείστεραν εύθυμίαν και διασκεδαστικότεραν συγκέντρωσιν.

Οί δε όμογενείς μας ένταυθα μάλλον εύχαριστημένοι και όλιγώτερον μεμψίμοιροι. Φαίνεται η όλιγαρκέστεροι είναι η ήττον επίζημιοι.

Επεσκέφθη τον κ.

Παντελίδην εκ των καλειτέρων σιτεμπόρων της πόλεως, αλλά τοσοῦτον άπρησολημένον εις τὰς εργασίαις του ώστε όλιγα μετ' αυτού είπομεν. Αγαπά πολύ την εργασίαν τούς κόπους και την εύζωίαν διότι έπιθυμεί πολύ να κοπιάζη και πολλά ν' άπολαμβάνη. Κάμνει τὰ δύναταδυνατά, ως λέγουν.

— Και έν τούτοις εφέτος, τῷ είπον, δέν θα ίκανοποιώνται οι κόποι σας κ. Παντελίδη.

— Θα τό ίδωμεν αυτό άργότερά μοι άπήντησεν. Εγώ νομίζω ότι την εργασίαν την κάμνει ο άνθρωπος και πρέπει να κερδίζη.

Τόν κ. Ίπποκράτην Παπανικολάου επεσκέφθη έν τοίς γραφείοις αυτού μετά του κ. Μόκα, Ηπειρώτου, υπαλλήλου του κ. Παντελίδου προθυμοτάτου και αξιολογωτάτου νέου όστις με καθυποχρέωσε με τούς καλούς τρόπους του καίτας πολλάς περιποιήσεϊστος. Ο κ. Παπανικολάου κατάγεται εκ Σάμου και είναι πατριώτης άκραφνών αισθημάτων. Αγαπά υπερβολικώς τήν Ελλάδα και εύχαριστείται πολύ, όταν άκούει εύχάριστα περι αυτής.

Αριστοκρατικόν αυτοκίνητον.

Κάρολος ο Ασε ήγάγα πολύ τούς ίππικούς αγώνας και ένκατέστησε τοιούτους εις τό Hyde-Park πλείστον του Λονδίνου.

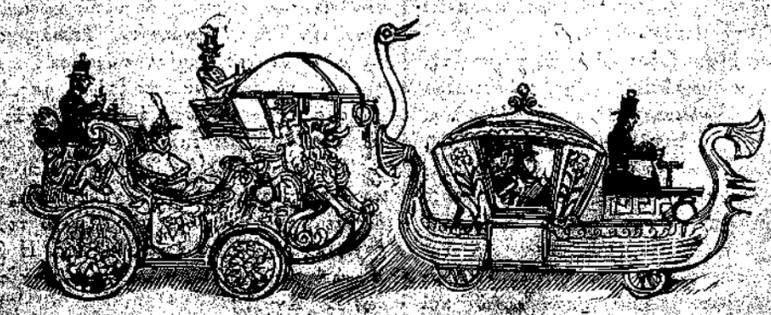
Κατά την εποχήν των εμφυλίων πολέμων οι ίππικοί αγώνες είχον σταματήσει. Μετά δε την Αναγέννησιν, Κάρολος ο Β' άναστήσας αυτούς και άντικατέστησε τον άργυρούν κωδωνίσκον δι' ενός άργυρού δοχείου αξίας 100 άγγλικών λιρών ως βασιλικόν βραβείον. Έκτοτε η συνήθεια αύτη έγινε κειθή.

Από του 1689 μέχρι του 1702 Γουλιέλμος Γ', ίππέτερος πολλάς βραβείσεϊς εις την ίππικήν άγωνιστικήν μετακομίσεα εις Άγγλίαν πολλά είδη αυτοκινήτων.

Μετά ταυτα η βασίλισσα Άννα, θέλουσα να ευχαριστήσῃ τον σύζυγόν αυτής Γεωργίον, πριγκίπα της Δανιμαρκίας όντι διεσπρά βασιλικά βραβεία. Κατά δε τό τέλος της δυναστείας ταύτης, ο Darley μετακομίζει εκ Άλβανίου

τόν γνήσιον άραβικόν ίππον, περι οῦ ήδη είπομεν, και όνομασθέντα Darley-Arabian, εκ του όνόματος του κατόχου αυτού. Ούτος είναι ο πρόγονος των μεγάλων ίπποδρομικών ίππων, των θαυμασθέντων έν Ευρώπη. Διε δέ γενεαί παράγονται και άμείσως αναφαίνεται ο διασημώτερος ήρως της φυλής των, ο περίφημος Έ κ λ ε ψ ι ς. Είναι ο Βουκέφαλος

των νεωτέρων χρόνων και τούτου τὰ Άθλα είσιν άναμφισβήτητα και πεφημισμένα. Κατ' αρχὰς άνήκει εις τον δούκα της Κομπερλάνδης και όνομάσθη εύτως, διότι έγεννήθη κατά την εκλειψίν του 1764. Διήγυσσε ποτὶ απόστασιν τεσσάρων μιλίων εις όκτω λεπτά της ώρας σφερών βάρος 168 λιτρών και είτα με τό αυτό βάρος έκέρσεε τό βασιλικόν βραβείον εις δέκα διαφόρους δομάς. Ουδέποτε τον ήπείλησαν οί τον εκτύπησαν, πάντοτε δέ ένικα. Τόν έθαψαν δε μετὰ θάνατον έν Whitechurch, έν τῃ κομητείᾳ του Hertford τῷ 1789, εκ ηλικίας 24 έτών, άπου άσκησε κέρδος εις την κύριόν

Τα μέλλοντα αυτοκίνητα.

του 25,000 λίρας στερλίνας, ήτοι 625,000 φράγκων, ποσόν μωθώδες διά την εποχήν ίκεινην.

Γεώργιος ο Α' διάδοχος της βασιλίσσης Άννης, εξηκολούθησεν επί της βασιλείας του να ένθαρρύνη την βελτίωσιν της ίππικής φυλής και έν έτει 1724, μετέτρεψε τὰ εις άργυρά είδη βραβεία εις βασιλικά βάλαντια πλήρη νομισμάτων έθος όπερ εξακολουθεί έκτοτε ύφιστάμενον. Μετέφρεν άδραϊς δαπάναις, έν Άγγλιᾳ μέγαν αριθμόν εκ των ωραιότερων φυλών. Κατά την εποχήν δε ταυτην ίκομίσθη εκ Παρισίων εις Άγγλίαν ίππος εκ της νομάδος φυλής barbe, αίματος άραβικου, όστις είχεν άνεκτήμητα προσόντα. Εκ τούτου, ως είπομεν, κατάγονται οι περιφημώτεροι ίπποι του νεωτέρου ίππικου βασιλείου. Ονομάζετο δε The Godolphin-Arabian, ήτο φαίος και είχε περίπου 15 παλάμας ύψος. Ο δεξιός του όπισθίος ποῦς ήτο λευκός. Είκαν του ύπάρχει έτι έν τῃ βιβλιοθήκῃ του Gog-Magog της Κομητείας των Cambridge.

Τό πρώτον ήμερολόγιον των ίππικών άγώνων εμφανίζεται εις Άγγλίαν τῷ 1751, τῷ δε 1766, τῇ 25 φεβρουαρίου έγένοντο έν Γαλλίᾳ οι πρώτοι ίππικοί αγώνες του άγγλικου συστήματος. Τὰ δε χρονικά αναφέρουσι ότι εκινήθη ζωηρώς πάντων τό ένδιαφέρον και ότι πλέον των 2,000 άμαζών προσήλθον εις την πεδιάδα του Sablon, παρά τῷ θάσει της Βουλώνης, όπου έγένοντο. Οί διασημώτεροι ίπποι οῦτινες έμελλον να συναγωνισθώσιν ήσαν δύο πρός οὗς κυρίως είχε στραφῃ

τό ένδιαφέρον του κοινού εις γαλλικὸς και εις άγγλικὸς, αλλά πρό των άγώνων ο γαλλικός ίδηλητηριάσθη υπό τινος ίπποκόμου άγγλου, όστις εκ πατριωτισμοῦ ήρωώμενος, δέν ήνείχετο γαλλικός ίππος να νικήσῃ άγγλικόν. Τούτο προϋξένησε πολὺν θόρυβον. Ηδη επειδή τὰ δυστυχήματα είναι καταπληκτικά, δολοφονοῦσι τούς ίππους τούτους κατ' άλλον τρόπον

Αυτοκίνητον μαθησῶν.

πον διά σφαίρας πιστολίου εις τό στόμα έν ώρα άγώνος άπροσπώς και άοράτως.

Πρό της εποχής ταυτης τὰ ίπποδρομια έν Γαλλίᾳ δέν ήσαν έν χρήσει. Κατά τον Νοέμβριον του 1751, ο λόρδος PascooI στοιχημάτισε να έλθῃ εκ Φοντενβλά εις Παρισίους εις διά-

— Είπέ τα κ. Πρίντζη, είπέ τα είς τον κ. Παπανικολάου, οστις είναι απογοητευμένος με την Ελλάδα, μοι έλεγε ο κ. Μόκας. Και οτιως διεβεβαίωσα αυτόν περί της πρόδου της Πατρίδος μας και της αίσιας λύσεως του Κρητικού ζητήματος, μετά λεπτομερειών πολλών και ηύχαριστήθη πολύ.

Είτα είδομεν τους καλλίτους πατριώτας κ. Π. Νικολαΐδην, Ηπειρωτήν επίσης κ. Παν. Σκλαβούνον, Άνδρ. Μελάν, Θεόδ. Νικολάου, και Σύμ. Ποταμιάνον, ους ενεγράφημεν πάντας προθύμως συνδρομητάς της εφύσεως διά να βλέπωσι την πρόδον του τόπου μας τούλάχιστον και ένθυμούνται την πατρίδα των, αν δέν θέλουν ν' αναγινώσκουν αυτήν και αφού είπομεν αρκετά και συνεζήτησαμεν ουκ όλίγα μετέβημεν μετά τού φαγητόν πάντες εις τον κήπον, όπου άπαντα σχεδόν ή πόλις εύρισκετο και διηλοβομεν την έσπεραν εκείνην πολύ ώρατα.

Τήν έπαύριον σιδηροδρομικώς πάλιν μετέβημεν εις Σημίτισαν όπου εκείθεν απέχουσαν.

Η Σήμιτιςα κείται παρά τον Δούναβιν. Είνε μικρά καλή πόλις και προσοδοφόρος έπαρχία. Διάσκεδάσων στερείται και είνε έντελώς μέρος εργασίας. Εύθυμίαν και ζωηρότητα ένταυθα δέν θα εύρητε, διότι πάντες καταγίνονται εις τού έργον των και τού πολύ πολύ ένα καφε δυνατόν να εύκαιρήσων να σάς φιλεύσωσι. Οι κυριώτεροι όμογενείς μας εδώ είνε ο κ. Ν. Τουλόπουλος και ο κ. Δ. Μανδαφούνης ους δυστυχώς δέν είδον άπουσιάζοντες.

Ο κ. Κ. Παπάζογλου είνε καλός πατριώτης, άλλα σι στενόγυραι περιστάσεις τον κατέβαλλον έφ'ετος πολύ, ο δέ κ. Ν. Βοζανόπουλος και Γω. Νότσιος είναι οι μόνοι οτινίς ένεκα της καλής των καρδίας και της άρετης φιλοξενίας σάς περιποιούνται και σάς παρέχουσιν τάς μοναδικάς του τόπου περιποιήσεις. Εμείναμεν μίαν νύκτα και μίαν ήμέραν ένταυθα και έπεράσαμεν αρκετά καλά.

ΤΗ ΑΝΗΚΟΥΣΗ

Άκροετιχίς.

Άνθίς ή γη ε τη διάδα σου γ' ήθόνια κελαδοΰνε Νάρκισσοι και τριαντάφυλλα άρώματα σκορπούνε Νεράδα μου κι' ελόχαρο οε λέν κι' αυτά με μ'έμένα Άκτίνα του Ηλίου χρύση χαριτωμένη γέννα

Άπό τάς όχθας του Νείλου
Μιλτιάδης Κ. Κορυπέτης

στημα δύο ώρών (14 λεύγα). Ο βασιλεύς είχε διατάξει ν' άρουν παν έμποδιον από της όδου και τού βραβειον έκερδήθη.

Κατά τούδε γενομένης εις την εποχή Λουδοβίκου του ΙΕΤ' άκτώνος, τού απογεύματος ήσαν σημαντικά μεταξύ των μεγιστάνων της αλλοι.

Οι ίππικίαι άρχαίς μόλις κατά την εποχήν του Ναπολέοντος Α' έτακτοποιήσαν υπό της Κυβερνήσεως και ορισθήσα ν' γίνωνται οι άριστάται έποχοί. Επεί δέ της βασιλείας Λουδοβίκου ΙΠ', Καρόλου Ι' και Λουδοβίκου Φιλίππου έφηφίσθησαν διάφοροι ειδικοί νόμοι. Άλλ' από του 1833 διά την Γαλλίαν έτάκτο νέα ίπποκή επιτοχία και δόξη. Τότε ίδρύθη εις Παρισίον υπό την άναμασίαν Jo Niey Club έταιρεία, αποτελουμένη εκ πάντων των ένγενών ευκατρίων, των ίπποκρίτων και των καταγινόμενων ειδικώς εις την άνατροφήν και βελτίωσιν των άγγλικών φυλών.

Η έταιρεία αυτή, αποτελουμένη εκ 14 ιδρυτών, δούκων, κόμητων, πριγκίπων και πριγκίπων, έσκόπει την βελτίωσιν της ίππικής φυλής διά της έπιλοκαταστάσεως, όπως και εν Άγ-

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

1900

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ, ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΙΒ'ος — ΕΤΟΣ ΙΒ'ος

Ο έφετεινός τόμος του λαμπρού και πανελληνίου φήμης

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900

είνε ελόχως άπιτυχής, ο τελειότερος και πλουσιώτερος της όλης σειράς. Φανεραστής πλέον τί πλούτος, τί ποικιλία, τί εύφύια και χάρις και αίσισημα περιλαμβάνεται εις τον τόμον του 1900, αφού οι προηγούμενοι κρίνονται ως άμιμητοι και άπαράμιλλοι, θαυμαστοί εις τού είδος των.

Εκ τού ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900 έξεικονίζεται και πάλιν εν σμικρῃ ή σύγχρονος εν Ελλάδι λογοτεχνία.

Αποτελείται από 450 πικνάς, κομψάς και χαριτωμένας σελίδας Κοσμεύται δέ 60 πραγματι καλλιτεχνικών εικόνων και γεωγραφικών εύφωτιστάτων. Περιέχει δέ υπέρ τού 130 θέματα και διατριβάς ποικίλης φύσεως: διηγήματα, ποιήσεις, ήθογραφίας, κοινωνικάς μελέτας, ιστορικάς πραγματείας, κομωδίας, μονολόγους, λαογραφίας, οδοιπορικάς έντυπώσεις, σκαλαθύρματα, επιγράμματα, ανέκδοτα, σατυρικά παιγνια, γνώμας, σκέψεις, συμβουλάς, βιογραφήματα, και εν γένει ό,τι εύφύως και χαρίεν, δυνατόν να διεγείρη τού ένδιαφέρον, την σκέψιν, την φαντασίαν, τού άσθημα.

Συνεργάται είσι και έφ'ετος περί τούς 50—60 ήδη ήλαδη ή φήλαγι των εν Ελλάδι κορυφαίων ποιητών και πεζογράφων.

Διά την άπόκτησιν του θαυμαστού

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900

χάριν των άπανταχού φίλων και άναποκριτών της εφύσεως άναδεχόμεθα την άποστολήν αυτού εις πάντας εμβάζοντάς ήμιν τού ίσθημον

Φ. Χρ. Β. διά τού Έφ'ετεινόν

γλία, όπου διέπρεψε καθαράς αυτοχθόνου φυλής διά της έκλογής αυτής εν ταίς άγώσι και είτα διά της άναπαραγωγής.

Η πρώτη λοιπόν φροντίς υπήρξεν ή ίδρυσις τακτικών ίπποδρομιών, βαθμηδόν γενικευομένων καθ' όλην την έπικρατείαν, ίνα διά τού μέσου τούτου άναπτύξη ή διάπλασις καθαράς έπιτοχίου φυλής.

Επειδή δέ πάσα καινοτομία έχει παντού και πάντοτε τάς αντιδράσεις της, ή έταιρεία αυτή έτίθη υπό την άμεσον προστασίαν των δύο πριγκίπων της βασιλευούσης οικογενείας και ου μόνον έτυχε της γενικής έπιδομομασίας, άλλα και έπέφερε τούς μάλλον σχετικούς άγλαούς καρπούς.

(Είσιται συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ο ΣΟΦΟΣ ΙΧΘΥΣ

Κενώσατε εν ώδν διατρυπώντες αυτό εις τού δύο άυτού άκρα διά δύο μικρών όπών και φρασόντες εις της μιας όπης. Άλλα δύνασθε, άν τρώγατε τού ώμά ώά, να κατασκευάσητε μίαν μόνην όπην και να ροφήσητε τού περιεχόμενον δι' ίσχυρας ροφήσεως. Εάν κάμητε δύο όπας είναι επάναγκες να κλείσητε την μίαν δι' ίσπανικού κηρού.

Ηδη ζωγραφίσατε δύο μεγάλους όφθαλμούς διά μελανής γραφίδος επί του φλοιού, ως δείκνυσι τού ήμέτερον σχήμα και κατασκευάζετε άφ' έτέρου μικρών σάκκον κατά τού υποδεικνυόμενον σχήμα, διά δύο τεμαχίων έρυθρού ύφασματος (φλανέλλας) ως έμφαίνεται εν τή εικόνι, συρράπτοντες αυτά εις τού δια στιγματών σημειούμενα μέρη. Έντός του σάκκου θέτετε ως έρμα σφαιρίδια του κυνηγίου (σκάγια) και τοποθετείτε επί του λαίμου τού ώδν, προσίχοντες, ώστε ή όπή να εύρίσκηται πρός τού έσωτερικόν του σάκκου. Τότε προσκολήσατε τού άκρα του σάκκου μετά τού ώου δι' ίσπανικού κηρού έπιτηδείως ούτως, ώστε τού σχήμα σας ν' άποτελίση όσα δυνατόν ώραιότερον ίχθύν.

Δύνασθε όμως και να προσδώσατε εις τού μηχανήμα σας αιοδιόηστε σχήμα θελήσητε ίχθύος, οστις ούτω θα γίνη εις περιήρησις κολυμβητής, οστις τιθίμενος έντός φιάλης πλήρους ύδατος κεκλεισμένης διά μεμβράνης εκ καουτσούκ ή άλλης ούσιας άδιαθρόχου θα κολυμβά έντός αυτού και θ' άνέρχηται και κατέρχηται ως άληθής ίχθύς.

Τού βάρους του έρματός σας όμως δέον να κανονίσητε εις τρόπον ώστε, ο ίχθύς σας να πλέη εν τή έπιφανεία και να κατέρχηται εις τον πυθμένα της φιάλης, οσάκις δι' έλαφροτάτης ώθήσεως της χειρός τον άναγκάζετε πρός τούτο.

Ηδη τού πειράματός σας είναι έτοιμον και δύνασθε να πρδθήτε εις την έκτέλεσιν. Πιέζοντες την χειρά σας ελαφρώς επί της μεμβράνης, πιέζεται τού ύδωρ, όπερ εισχωρεί διά της όπης έντός του ώου, γιναμένου ούτως βαρυτέρου, και ο ίχθύς ως βαρύτερος ήδη βυθίζεται έντός του ύδατος. Παιώντες δέ την πίεσιν της χειρός, ο πιεσθείς άήρ, υπό του ύδατος εισερχομένου εν τή ώή, διαστέλλεται και θα εκδιώξη, τού εν αυτώ εισαχθέν ύδωρ. Ο ίχθύς δέ ούτως ελαφροόμενος θ' άνέλθη εκ νέου επί της έπιφανείας και θα περιμεινη δευτέραν διαταγήν σας, ίνα βυθισθή και πάλιν εν τή πυθμένι και ούτω κάθελξη.

Η διά της χειρός σας ένέργεια δέον να μένη άπαράτηρητος εις τον θεατήν, ίνα μη έννοση αύτος τού τέχνασμα.

Τού πειράματός έφαρμοζέται εις διάφορα παιγνια, άτινα παρατηρούμεν έκάστοτε έκτιθέμενα εις τάς όδους άντι όφθαλμού υπό των γυρολόγων.

Φ. Π.

ΤΟ
1900

Έχετε υίους, αδελφούς, συγγενείς και φίλους οι όποιοι ποδηλατούν και θέλετε να τούς κάμητε μοναμά; Λάβετε την καλοσύνην να μεταβήτε εις την ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ των κ. κ. Χ. ΓΡΙΜΠΙΛΑ και Γ. ΜΙΣΘΟΥ, όδός 'Ακαδημίας και Σίνα έναντι 'Αστυκλινικής.

Έκει θα εύρητε πράγματα ώραιότατα τού πεφμισμένα ποδήλατα Ντεφέντερ (Defender) τού όποια τρέχουν μόνα τους, φανούς, κουδούνια, σάλπιγγες, φανέλλες ποδηλατικές. — SEN-SEN (σεν-σεν μύρα άγγλική Tennents, άρώματα κλπ. κλπ.) με τιμάς άνεπίδεκτους συναγωνισμού και επί της εύκαιρίας μάλιστα των έορτών έκπτώσις 30 %.

Έκει και την γνωστήν ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ την όλωσ κατά άμερικανικόν σύστημα λειτουργούσαν.

Επισκεφθήτε και θα πεισθήτε.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΘΑΝ. Γ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΩΦ
ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ

Μεγάλη συλλογή καθ' έκαστην νωποτάτω γλυκισμάτων, καραμέλων, φονταν κτλ. Έκτελούνται παραγγελία παντός είδους τούρτας και γλυκίσματος. Περιποίησης, καθαρότης και προθυμία έκτακτος. Ουδείς πελάτης φεύγει δυσρηστημένος. Συσιστάται έκθύμως.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΗΛΙΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Όδός 'Ανεξαρτησίας 22 παρά τή Πλατεία Γεωργίου Α'.

Έκτελούνται παντός είδους φωτογραφικαί έργασιαί εις την έντέλειαν. Μεγέθυνσις εικόνων και άναφωτογράφησις παιλαίων. Συναγωνισμός εις την φωτογράφησιν άπομειμονομένων άτόμων και ομάδων.

Τιμαί λίαν συγκαταβατικά.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΩΡΟΝ

EINE

ΟΙ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΤΡΕΞΑΤΕ! ΤΡΕΞΑΤΕ!

ΗΡΙΝ ΕΞΑΝΤΑΘΩΣΙΝ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΚΑΛΙΤΕΡΩΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΑΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΥΠΟ **ΙΩ. Δ. ΦΕΞΗ**

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ

Ἡ Τριμούρτη, — αἱ Μεταμορφώσεις τοῦ Βισχνοῦ, — Βαχάβανι καὶ Βράχμα, — ὁ Πάρα-Βράχμα, — τὰ εὐαγγέλια VEDA, Μαχαβαράτα, Ἰνδραπράστα, Δριταράχτρα, Χαστίναπούρα κτλ. — ἡ φαντασιώδης μάχη τοῦ Κουρουκχέτρα, — ὁ εὐαγγελιστὴς Βιάζα, — Ρίγγ-Βέδα, Σούμα-Βέδα, Γιατζούρ-Βέδα, Ἀθάρβα-Βέδα, Οὐπανιχάδ Βέδα καὶ Σούτρα, — ὁ γίγας Λάνγκα, — Ράμα καὶ Σίτα, — ὁ ἥρωις Χανουμάν ὁ πιθηκός, — ὁ Σατανᾶς Σίβα, — ὁ μυστηριώδης Λωτός, — τὸ ἱερὸν ὄρος Μέρου, — Μπαλι, Ραμᾶ, Κρίσνα, Ραβάνα καὶ Μπαγγαβάν, — Σουάργγα, δεβάτα, πατάλα, δαίτια, ἀσοῦρα, σατιαβράτα, χαϊζαρίβα, σουνγρίβα, Κάνσα, Μαθούρα-μάζδα, δεβάκι, Ἰαμοῦνα, νάιρς, παρλαί, — ὁ ἱερὸς ποταμὸς Γάγγης, — τὰ μυστήρια τοῦ Γιουγγερνάουτ, κτλ. κτλ. κτλ.

ΘΕΟΙ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΣΣΥΡΙΩΝ

Τὰ μυστήρια τοῦ Μίθρα, — Δημιουργία τοῦ κόσμου, — περσικὸς Παράδεισος καὶ Κόλασις, — ὁ Ζερβάν-Ἀκερέν, — πάλη μεταξὺ Θεοῦ καὶ Δαιμόνων, — Ὁρμούζ καὶ Ἀριμάν, — Πέρσοι μάγοι, ἀστρολόγοι, γόητες, φαρμακοί, — ὁ σοφὸς Ζαροάστρης ἢ Ζαραθούστρα, — τὸ ἱερὸν Ζένδ-Ἀβέστα.

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Οἱ μέγιστοι θεοὶ Ἴσις καὶ Ὄσιρις, — Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος, — ἡ ἱερὰ Ἴβις καὶ ἡ ἀγία . . . Γαλή, — Ζεὺς Ἀμμων, — ἡ μυστηριώδης γέννησις τοῦ Ὄρου, — ὁ φοβερὸς δαίμων Τυφωεύς, — ὁ περίεργος Κνέφ, — ὁ ἀλλόκοτος Φθά, — Φρέ καὶ Θεούθ, οἱ θεοὶ τῶν μυστηρίων, — τ' ἀπόκρυφα τῆς λατρείας τοῦ Ὄσιριδος καὶ τῆς Ἴσιδος, — ὁ Σεράπις καὶ ὁ Ἄνουβις, — τὰ σκοτεινὰ μυστήρια τῶν Καβείρων. κτλ., κτλ., κτλ.

ΘΕΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ

Ζεὺς, Ἥρα, Κρόνος, Ποσειδῶν, Ἥφαιστος, Δήμητρα, Ἄρης, Ἀφροδίτη, Ἐρμῆς, Ἥθῃ, Γανυμήδης, Πάν, Αἴολος, Ναϊάδες, Νηρηίδες, Μοῦσαι, Ἀραδριάδες, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Δρυάδες, Μαντεῖα, Χρησμοί, Μυστήρια, Περσεφόνη, Πλούτ Ἐσών, τιάδες, Ἰανός, Σκύλλα, Χάριτις, Συμπληγάδες, Ἰάσων, Μήδεια, Φήμη, Ἐριχθόνιος, Ἡρακλῆς, Περσεύς, Θησεύς, Ἀνδρομέδα, Ἀθηνᾶ, Ἀκείστος, Δάφνη, Ἀράγνη, Ἰῶ, ἡ Λύκαινα τροφὸς τοῦ Ρωμύλου καὶ Ρέμου, οἱ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Τρωϊκὸς πόλεμος, Ἀργοναῦται, Δίδω, κτλ., κτλ., κτλ.

ΘΕΟΙ ΤΩΝ ΚΕΛΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΑΤΩΝ

Οἱ Μεγάλοι θεοὶ Τεῦτατης, Τάρανις καὶ Ἔσοσ, — ἡ περίεργος θρησκεία τῶν πρώτων Γαλατῶν, — οἱ ἱερεῖς Δρυῖδαι καὶ αἱ ἱερεῖσαι Δρυϊδίδες, — Δρυϊδικὰ μνημεῖα, — ὁ Γαλατικὸς Ὀλυμπος, — ὁ περίφημος ἥρωις Κοριδουεν καὶ ὁ Ταλιεζίνος, — Ὁγγιός, Βοοέγιος, Πεννίνος, θεοὶ καὶ τέρατα τῶν βουνῶν καὶ τῶν ποταμῶν, — ὁ θαυματουργὸς ἥλιος Βέλενος, — Γίγαντες τεράστιοι τῶν ἐρήμων, φαντάσματα — τὰ μυστηριώδη πνεύματα Ἐλφ.

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ ΤΩΝ ΣΛΑΥΩΝ

Σουγιάτοβιτ, Ρουγκιέβιτ καὶ Περούν : ἡ μεγάλη ΤΡΙΑΣ τῶν Σλαύων, — τὰ μυστήρια καὶ οἱ ἄθλιοι τοῦ ρώσου Ἡρακλέους Ποῦστριτς — τὰ ἱερὰ Χράδιτς, — τὸ ἀσβεστον πῦρ, — Ναοὶ, βωμοί, θυσίαι, πανηγύρεις.

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΩΝ

Ἐδδα καὶ Σαγκά οἱ ὑπερόβριοι, — ὁ παγκόσμιος Πατὴρ, — ὁ μαῦρος Σούρτουρ, — ὁ Ὑμμερ καὶ ἡ ἀγελάς Ἀουδούμβλα, — Γίγαντες τῶν Πάγων, — Μπούρ καὶ Μπόρ, — ὁ Χαϊδαμ καὶ τὰ μυστηριώδη ἀνάκτορα τοῦ Ὀδιν, — ἡ ἱερὰ μέλιτα Ὑγόρασιλ, — Οὐρδα, Βερνάνδε καὶ Σκούλδα, — τὰ ἀνάκτορα τῶν Νόρνων, αἱ ἀλλόκοτοι πόλεις γιγάντων Μίδγαρδ καὶ Ἀσγαρδ, ἡ Ἀφροδίτη Φρίγγα, — ὁ παράδεισος Οὐαλάλα, — αἱ μαῖαδες Βαλκυρίαι Πνεῦμα καὶ Μνήμη, — ὁ Ὄωρ, — ὁ μαγευμένος ἵππος Σλείπνερ τοῦ Ὀδιν, — Λόκε ὁ Σατανᾶς, — ὁ Λύκος Φένρις καὶ Ὁφις ὁ Μέγας, — ὁ Θάνατος Ἐλα, — ὁ Ἄδης τῶν Σκανδιναύων, — τὰ ταξείδια τοῦ Ὄωρ, Θιάλφ καὶ Ράσκα, — οἱ κριοὶ τοῦ Θεοῦ, — Σκούμμερ καὶ πόλεις γιγάντων, — πάλη θεῶν καὶ γιγάντων, — Βάλδερ : ὁ θάνατος ἑνὸς . . . Θεοῦ, — ὁ τυφλὸς Θεὸς Χαϊδερ, — τὸ δηλητήριον τῆς Σιγνίας, — Θεογενεῖς σεισμοί, — Νιφελχέιρ, — τὸ ἐνδιαίτημα τῶν οὐκίων, — Θαϊκ ἡ κόρη τῶν γιγάντων κλπ.

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Ὁ αὐτογενὴς Θεὸς Γκότ, — ἡ στήλη τοῦ Ἴρμινοουλ, — Βόδαν, — Δόναρ, Ζίο καὶ Σαζνοτ ὁ σημαιοφόρος, — Νέρθους ἡ θεὰ τῆς γῆς, — τ' ἀπόκρυφα τῆς νήσου Ράγεν, — ἡ Ἀφροδίτη Φρέια καὶ ἡ Ἄρτεμις Χόλδα, — Βέρθα ἡ θεὰ τοῦ Ἄδου, — Νεκρاناοτάσεις, — Σούννα καὶ Μανί, — Ἐλφ, — Νύμφαι, — Πυγμαῖοι καὶ Γίγαντες κτλ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ

Μυθολογικαὶ θρησκείαι τῶν λαῶν τῆς Ἀμερικής, — Μῦθοι, θεοὶ καὶ εἰδῶλα τῶν Ἀφρικανῶν, — θεότητες τῶν Αὐστραλιῶν καὶ τῶν Πολυνησίων, — Θεοὶ τῶν Κινέζων, τῶν Ἰνδοσινῶν, τῶν Ἰαπωνικῶν κτλ.